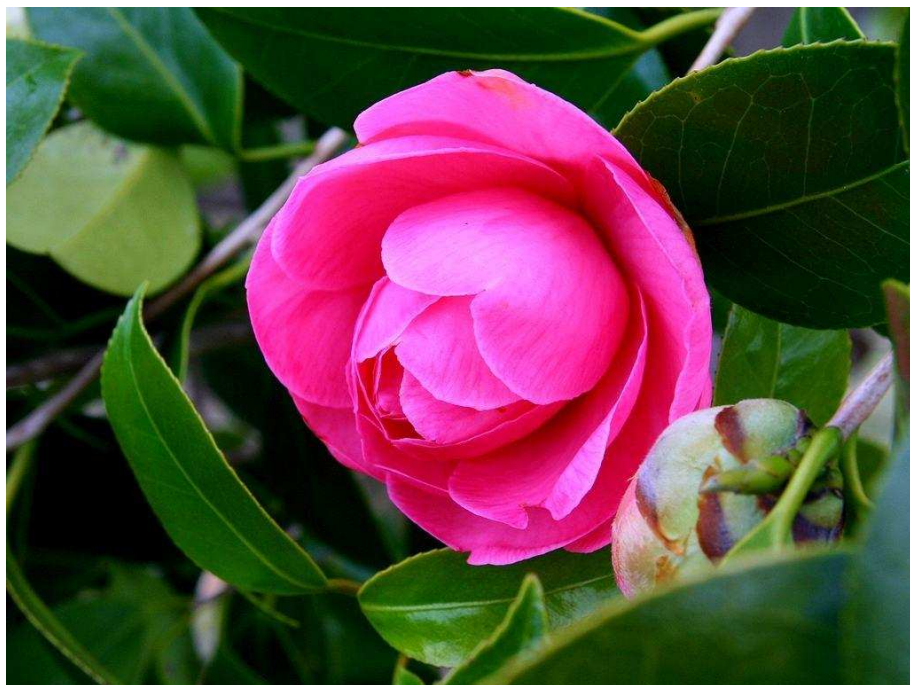

**Městys
Doudleby nad Orlicí
3 / 2012**

Z P R Á V Y

Vážení občané,

před námi je doba dovolených a prázdnin, ale v Doudlebách nad Orlicí se stavební ruch evidentně nezastaví. Sotva skončily práce na rekonstrukci vodovodu, kterou prováděla od loňského roku firma EVT Svitavy s.r.o. a za kterou městys zaplatil téměř 3,2 mil. Kč, pustili jsme se do další náročné práce. Patrně každý z vás si všiml, že byla zahájena oprava historické secesní fasády základní školy.

Je samozřejmé, že nežli se vůbec mohlo přistoupit k prvnímu fyzickému kroku, kterým - jako u každé takové náročné opravy - i zde je stavba lešení, předcházelo mu vypsání výběrového řízení na zakázku malého rozsahu. Z obdržených nabídek byla vybrána nejvhodnější a nejlevnější nabídka firmy Ing. Václava Hynka z Opočna. Cena díla není nijak malá, ale za částku 2 757 862,- Kč včetně DPH bude provedena oprava východní, jižní a západní části fasády této historické budovy, která Doudlebám slouží již od roku 1912.

Jsme velmi rádi, že tuto zakázku získala právě firma s dlouholetými zkušenostmi a výbornými referencemi. Mimo jiné opravovala i sgrafita na doudlebském zámku a získala ocenění „nejlepší fasáda roku 2006“.

Lešení, které nyní obklopuje budovu školy, by mělo být odstraněno nejdéle do konce října letošního roku. A jakmile jej dělníci demontují, budeme se moci všichni potěšit z nového pohledu na budovu, která je v naší obci po zámku největší.

Vy trochu starší si jistě pamatujete, jak škola vypadala dříve a pro vás mladší jsme na zadní stranu přebalu těchto zpráv umístili jednu historickou fotografii školy a pod ní - pro srovnání - jak se na ní v těchto dnech začínají provádět zednické a štukatérské práce.

Závěrem svého příspěvku bych vám rád popřál hezké letní dny a těším se, že si zajisté najdete chvílku volna a osobně se potkáme na letošním již 4. Vítání léta, které opět proběhne 23. června v parku před úřadem městyse a na které vás tímto co nejsrdečněji zvou.

Jiří Kaplan, starosta městyse

Doudleby jako samosprávná obec

Na začátku roku 1901 věnoval obecní výbor značnou pozornost záležitostem finančním a vzhledu obce. Pro zabezpečení lepšího pořádku rozdělil obec na 7 okrsků, v každém byl dohledem pověřen tamější občan. V témže roce byl 25. 3. založen Spořitelní a záložní spolek katastrálního území obce Doudleby nad Orlicí – Kampelička. O dva měsíce později byl zapsán do rejstříku společenstev u Krajského soudu v Hradci Králové. Pojmenování vzniklo podle příjmení významné osobnosti českého společenského a hospodářského života 2. poloviny 19. století Františka Cyrila Kampelíka. Jeho „Spisek o budování venkovských družstevních peněžních ústavů“ z roku 1856 byl vydán v roce 1861. Ačkoliv zakládání zmíněných peněžních ústavů se rozvinulo ke konci 19. století pod vlivem působení F. W. Raiffeisena, rodáka z Hammu na řece Sieg v dnešní Spolkové republice Německo, země Porýní-Falc, bylo pojmenování Kampelička uznáním zásluh české osobnosti.

Úkolem Kampeliček bylo podporovat spořivost nejširších vrstev střadatelů, přijímáním i nejmenších vkladů občanů naspořit kapitál a z něho poskytovat levně úvěr. Tímto způsobem se mělo přispívat ke zvelebování a zvyšování různorodé výroby na venkově. Vkladatelé dostávali slušnou úrokovou míru. Po přidělení částky do rezervního fondu byl čistý zisk rozdělován k podpoře prospěšných opatření v obcích, pokud nezáskaly podporu jinou. Kampeličky měly přispívat k urovnávání velkých hospodářských a společenských rozdílů. Představenstvo tvořil starosta spolku, náměstek starosty, pokladník, čestný pokladník a členové, dozorčí radu předseda, místopředseda, hospodář a členové. Spolek měl 23 zakládajících členů, během roku přistoupilo 9 nových. Počet se v dalších letech rozrůstal. Největší zastoupení v těchto orgánech měli v Doudlebách nad Orlicí rolníci. V souvislosti se zřízením spořitelního a záložního spolku souhlasil obecní výbor s jeho žádostí používat místnost obecní úřadovny a rozhodl přenést dluh z Hospodářské záložny v Kostelci nad Orlicí do místní Kampeličky. V roce 1933 spolek zakoupil dům čp. 67, kam úřadovnu přemístil.

V roce 1902 odkoupil rod z Bubna mlýn, který vystavěl ve stejné době jako zámek. Do roku 1774 jej provozoval ve vlastní režii nebo

pronajímal, potom jej prodal. Lze usuzovat, že mlýn mnoho nevynášel, neboť se vrchnost při prodeji zavázala k mnohým závazkům. Tato skutečnost spolu s přístupem některých mlynářů způsobila, že se ve vlastnictví vystřídal řada majitelů. Jiná situace byla od roku 1830. Mlýn vlastnila rodina F. Suchánka, jejíž představitel patřil k významným doudlebským osobnostem, např. v letech 1857 - 1860 byl starostou. Podle sčítání obyvatel byl veden jako majitel ještě v roce 1870, o 10 let později to byl Josef, třetí nejstarší z pěti synů. O postavení budovy s dílnou na zpracování vlny (čp. 120) koncem 70. let 19. století jsme se již dříve zmínili (Zprávy 5/2010). Jako její majitel byl při sčítání 1880 veden otec František a nejmladší ze zmíněných synů Adolf. V letech 1895 - 2001 dílnu Suchánkovi pronajímali třem rychnovským soukeníkům.

Po zatím bezvýsledném úsilí o stavbu kostela se do popředí pozornosti dostalo zřízení hřbitova. První zmínku o něm najdeme v zápisu schůze obecního výboru již z roku 1890. Tehdy se zabýval jinou aktuální záležitostí, řízením a dohledem na stavbě budovy s byty pro chudé, která by se v případě nějaké epidemie mohla změnit na nemocnici. Při jednání o úspěšném postupu této stavby se objevil podnět ke zřízení hřbitova. Po vyslovení souhlasu byla zvolena komise. V souvislosti s jednáním o hřbitovu v Kostelci nad Orlicí bylo schváleno rozhodnutí urychlit záležitost vlastního hřbitova. Rozhodný obrat nastal na konci roku 1902, neboť plány na zřízení hřbitova byly schváleny a pro jeho umístění vybrán obecní pozemek na západě obce při silnici z Kostelce nad Orlicí. Souvisejícími záležitostmi se představitelé obce zabývali několikrát. Stavbu svěřili V. Hlaváčkovi z Kostelce nad Orlicí. Pro nákladnost ustoupili od použití litického kamene a zvolili cihly z kostelecké cihelny. Rozhodli vypsát veřejnou dražbu na opukový kámen pro základy a na písek. Obdobně se zabývali i pořízením dalších materiálů, navrhovali i dílčí změny v plánované místnosti pro hrobníka. Z nabídek na železná vrata hřbitova vybrali jako nejvýhodnější od uměleckého zámečnictví P. Rabase z Hradce Králové, kterého pozvali k projednání podmínek. Postavení kříže zadali akademickému sochaři J. Michálkovi z Rychnova nad Kněžnou. Řešili i záležitosti hrobníka, finančních nákladů, hřbitovního řádu, kolaudace (v červenci), pořadatelů i programu vysvěcení, které provedl kanovník Dr.Th. J. Soukup z Hradce Králové v srpnu 1903.

Nepříznivé podmínky v podobě dlouhého nedostatku vláhy a vysokých teplot od poloviny června ovlivnily výrazně růst obilnin i okopanin. Veliká parna měla 21. června za následek kolem sedmé večerní hodiny velké krupobití, které Doudleby nad Orlicí přiřadilo k nejvíce postiženým.

pokračování příště

Jan Kaplan, kronikář

Klub důchodců

Klub důchodců v Doudlebách nad Orlicí připravuje společná setkání a různé akce již 29 roků. Pravidelně jednou za rok se scházíme na výroční členské schůzi, na které si připomínáme celkovou činnost našeho KD za uplynulé období. Protože je uzavřena Lena, musela se tato výroční schůze letos konat v klubové místnosti, kde byly trochu stísněné prostory. Přesto se při účasti téměř padesáti seniorů mezi nás vešel i harmonikář, který nám naši sešlost zpříjemnil známými písničkami, které jsme si také s ním zazpívali.

A jaká je naše činnost? Naše odpolední pravidelné schůzky v Klubu jsou každé úterý a čtvrtek. Při těchto setkáních oslavujeme všechny svátky, které jsou v kalendáři (Velikonoce, Den matek, Mikuláš, Vánoce, Silvestr a Nový rok) a každé čtvrtletí narozeniny našich přátel. Těch, co loni slavili půlkulatiny a kulatiny bylo celkem 9.

Jedenkrát za měsíc (celkem 9 pokračování) nám pan doc. Kaplan promítal z videa své záznamy ze zájezdů. Video doprovází odborným komentářem, jeho přednášky jsou zajímavé, hodnotné i poučné. Byly to záznamy z Alsaska, Švýcarska a Francie.

14. září 2011 jsme se vydali autobusem krásnou krajinou Vysočiny na hrad Svojanov a při zpáteční cestě jsme si prohlédli v Letohradě Muzeum řemesel.

29. září se několik našich seniorů zúčastnilo Seniorských her v prostorách Domu s pečovatelskou službou v Kostelci nad Orlicí. Naš klub jsme dobře reprezentovali. Z celkového počtu 34 účastníků jsme získali druhé, třetí a čtvrté místo.

4. listopadu jsme jeli autobusem do Kostelce nad Orlicí na Rabštejn na Setkání harmonikářů.

Na 18. prosinec jsme měli objednaný autobus do Kostelce nad Orlicí na Vánoční koncert Václava Hybše. Včas objednaný autobus ve stanovenou dobu odjezdu pro nás však nepřišel a jen díky několika našim členům a přátelům, kteří nás odvezli soukromými auty, jsme stihli začátek. Autodopravce se ani druhý den neomluvil. I to se může stát.

25. února 2012 se zúčastnilo 10 našich členů v místní knihovně vzpomínkového večera na spisovatelku Boženu Němcovou u příležitosti 115. výročí jejího úmrtí.

27. února jsme měli v Klubu přednášku zdravotní sestry Dagmar Kudláčkové na téma „včasné odhalení počínajících onemocnění ve stáří“.

Od 27. února se několik našich členů zúčastňuje v kosteleckém klubu důchodců zdravotního cvičení pro seniory. Je plánováno celkem 10 setkání.

25. března 2012 se dožila naše dlouholetá členka paní Anna Pavlišťová 101 let. V tento pro ni i pro náš klub významný den jsme ji byli navštívit, pogratulovat jí k tomuto životnímu jubileu kytičkou a ovocem a za celý náš KD jsme jí popřáli, aby byla stále tak čiperná a veselá jako doposud, a aby prožívala ještě další roky ve zdraví.

Všechna naše činnost je zaznamenána v kronice číslo 5 a některé události jsou doloženy i fotografiemi.

Věříme, že náš klub přispívá k důstojnému prožívání stáří našich seniorů. A to, že můžeme pro naše seniory připravovat všechna tato hezká setkání i s kulturními zážitky, nám umožňuje finanční příspěvek městyse, který nás v této naší činnosti podporuje. Děkujeme panu starostovi i zastupitelům. Dík patří také vám všem, kteří cokoli pro náš klub děláte!

Rádi uvítáme v našem klubu důchodců nové členy. Věřte, že ničím nestárne člověk rychleji než myšlenkou na to, že stárne. Staří lidé mezi staršími lidmi jsou méně staří, a proto také existuje Klub důchodců, ve kterém se i vy budete cítit také mladší.

Za Klub důchodců: Marie Kopsová

Vamberecké (a doudlebské) žákyně v Brně

Ve dnech 1. - 3. června 2012 proběhl v Brně oblastní turnaj v barevném minivolejbale pro všechny kategorie volejbalových přípravek od prvních až po šesté třídy základních škol. Celkově o konečné pořadí a postup na celorepublikový turnaj hrálo v krásném sportovním areálu VUT Brno 126 družstev.

Naše děvčata hrála v kategorii modrý minivolejbal, která je určena pro hráčky z pátých a šestých tříd. Jednadvacet tříčlenných družstev hrálo ve třech základních skupinách systémem každý s každým. Podle výsledků ve skupinách byla družstva rozdělena do tří finálových skupin, kde se hrálo o konečné pořadí. Baník Vamberk měl ve hře dvě družstva – A

(Anežka Myšáková, Eliška Myšáková, Marie Marešová a Aneta Mazurová) a B (Bára Müllerová, Kateřina Rösslerová, Natálie Marková a Lucie Prokešová).

Družstvo A skončilo ve své skupině na druhém místě a postoupilo do finálové skupiny o první až sedmé místo. Družstvo B skončilo těsně na třetím místě ve své skupině a postoupilo do finálové skupiny o osmé až čtrnácté místo. Ve finálových skupinách obě dvě družstva předvedla výborné výkony, které jim zajistily skvělé konečné umístění a postup na celorepublikový turnaj, který proběhne 14. až 16. září 2012 v Ostravě.

Za TJ Baník Vamberk: Pavel Bříza (trenér)

Místní knihovna

Otevírací doba od 1. července do 31. srpna
PONDĚLÍ 9,00 – 12,00 a 13,00 – 17,30

Krásný čas prázdnin a dovolených přeje

Helena Hájková

Náboženská obec Církve československé husitské

místní obec Doudleby nad Orlicí, Husův sbor, farářka - administrátorka
Mgr. Alena Naimanová, tel. 494 534 854 nebo 739 071 416, mail:
naina@seznam.cz

Bohoslužby: neděle 17. 6. v 10 hodin

neděle 1. 7. v 10 hodin (se křtem)

čtvrtek 5. 7. v 17,30 hodin (památka Mistra Jana Husa)

neděle 15. 7. v 10 hodin

neděle 5. 8. v 10 hodin

neděle 19. 8. v 10 hodin

Bližší informace na vývěsce u sboru

Svoz komunálního odpadu - praktická informace

Pokud se stane, (víme, že by se nemělo, ale na druhou stranu jsme lidé chybující a tudíž i chyby chápající), že nebude ve svozový den někomu v Doudlebach nad Orlicí vyvezena popelnice s vylepenou platnou známku, obraťte se, prosím, přímo na dispečink firmy Ekola Libchavy a.s., **tel. číslo: 724 369 013 – pan Horáček.**

Hasiči v Doudlebách nad Orlicí

V roce 1888 má sbor již jen 28 členů. Dne 1. srpna vznikl požár ve stodole Josefa Kaňky. Při zásahu pomohl sbor hasičů z Kostelce nad Orlicí. Obecní výbor pak dne 8. srpna navrhuje odměnu doudlebskému sboru 10 zl. r.č. (rakouského čísla) za jejich práci při požáru objektu Josefa Kaňky.

V roce 1889 má sbor 29 činných členů a toho roku byl jeden požár v Kovaříčkově obytném stavení. V roce 1890 má sbor 29 činných členů. Dne 14. července probíhají oslavy 10 let od založení zdejšího hasičského sboru. Toho roku hořelo Urbanovo obytné stavení na Bělisku a 8. října vznikl požár na statku Ferdinanda Kafky ve Vyhnánově. (V. ročník „Posla z Podhoří č. 29 z 19. 7. 1890).

V roce 1891 má sbor již 33 činných členů. Několik hasičů z Doudleb nad Orlicí se účastnilo sjezdu českého hasičstva pořádaného v Praze ve dnech 14. a 15. srpna. V tomto roce byly dva požáry a oba v Příkazích. Nejprve hořelo obytné stavení Emanuela Píry. Druhý požár byl bohužel tragický, když v chalupě manželů Michalcových ve spánku na půdě uhořel 80 letý Antonín Michalec.

V roce 1892 má náš sbor již 35 činných členů. Dne 14. února se konal (zdá se, že první) hasičský bál v Doudlebách nad Orlicí. Vybralo se celkem 54 zl. 50 kr. Čistý zisk do hasičské pokladny tedy byl necelých 9 zl. r.č. (rakouského čísla).

V roce 1893 Má sbor 33 činných členů. Velitel hasičského sboru Jindřich Pavlát je toho roku jmenován starostou obce. Za pomoc při požáru v Podhorné dostal doudlebský hasičský sbor od pojišťovny „Slávie“ 185 zlatých.

V roce 1894 má sbor stále 33 činných členů. Dne 16. dubna vznikl veliký požár na Skále v Kostelci nad Orlicí, při kterém zasahoval i hasičský sbor z Doudleb. Vyhořelo 34 obytných stavení, a tak o přístřeší přišlo 283 osob. Při požáru uhořel 65 letý výměnkář Vanický a vrchní hasič Josef Bedrna. Pohřeb uhořelých se konal ve čtvrtek dne 19. dubna o půl páté odpoledne za veliké účasti hasičů a lidí z širokého okolí. V Doudlebách nad Orlicí byl proveden zásah při ohni ve stavení Františka Jindry z Příkaz.

V roce 1895 se ve dnech 9. a 11. srpna členové hasičského sboru z Doudleb účastnili druhého „Sjezdu českého hasičstva“ v Praze.

V roce 1896 vyhořela chalupa Františka Srpa v Příkazích.

V roce 1897 Sbor dobrovolných hasičů v Doudlebách nad Orlicí obdržel písemné uznání a dík za pomoc při zásahu v Kostelci nad Orlicí, kde v úžlabí domu pana Zvolského čp. 75 vznikl požár, který se rozšířil na dům velitele hasičů pana Brdičky čp. 76 a dále na čp. 74, 77, 78, 79, 80, 52 a kůlnu od domu čp. 50.

V roce 1898 nám Sbor z Kostelce nad Orlicí pomohl s požárem Bartošovy stodoly „U Dubu“.

V roce 1899 *dne 26. listopadu o půl deváté vypukl požár, který zachvátil celé panské stodoly velkostatku za zámkem, jež stály rovnoběžně se silnicí Vambereckou. Požár ten měl za následek, že zdejší hrabě Michal z Bubna a Litic, čestný velitel zdejšího sboru, dal podnět k nové reorganizaci sboru zdejšího. Hrabě dal za pomoc při požáru 50 zlatých a tyto byly použity jako příspěvek na sváteční oblek. Ustanoveno, aby byly čamary se signatúrou zavedenou. V té době lidé stále ještě počítali ve zlatě. Ve skutečnosti tedy hrabě dal 100 korun. Dne 10. prosince byly na schůzi v obecní úřadovně v Doudlebách nad Orlicí za přítomnosti 22 členů provedeny volby do výboru hasičského sboru. Starostou sboru se stal Josef Hlaváček, současný starosta obce, velitelem byl zvolen Jindřich Pavlát, cvičitelem Leopold Svoboda, jednatelem a pokladníkem pak Václav Kněžek. Za členy výboru byli zvoleni Václav Frynta, Václav Prachař a Josef Balous.*

pokračování příště

Zdeněk Moravec

MVDr. Edvard Tomíček: Poslední leč – povídka na pokračování

Na vysoké škole veterinární, na tak zvané vojenské katedře, jsme na taktickou a střeleckou přípravu měli majora, jehož jméno jsem už zapomněl a ten si s námi na cvičáku rád popovídal.

No, povídal hlavně on, ale na rozdíl od mnohých jiných, měl co nabídnout a uměl to vtipně a s napětím prodat. Za války bojoval na frontě

a nějakým řízením osudu, o což ve válce není nouze, se nedostal k československé jednotce, ale přímo ke gardovému sovětskému pluku.

My jsme jej rádi poslouchali. Jednak pro obsah jeho zážitků, ale hlavně také proto, abychom měli delší „kuřáckou“.

Ze všech jeho příhod, které se časem a opakováním všelijak měnily, mi utkvěla v paměti jedna, která i když s velkou nadsázkou, díky své hluboké filozofii platí trvale.

A nyní už slova majora:

„Našemu frontovému pluku velel plukovník, jmenoval se nějak jako Vasilij Vasiljevič Vasiljev. Tenhle plukovník pak každého půl roku nechal prý nastoupit všechny řezníky a kuchaře dal je bez soudu zastřelit! K tomu velitel pluku Vasiljev údajně říkal: „sudá ně nádo“ – *soud je zbytečná ztráta času*. Do půl roku tož stejně každý řezník či kuchař krade!!“

Když jsme mu říkali, že jsme sice na frontě nebyli, ale že si myslíme, že s námi jaksí mlátí o zem, přiznal s potutelným úsměvem, že tedy ano. Protože mu ale nevěříme, končí okamžitě „kuřáckou“ a bude se útočit s plnou polní „behom“ proti kopci za Královým polem.

U nás se to tak drsně nebere. Ne, že by si člověk jen trochu znalý poměrů, občas nemyslel o kuchařích a řeznících totéž, co jmenovaný velitel pluku Vasilij Vasiljevič Vasiljev, ale zase jich není tolik, aby se mezi nimi mohla dělat super čistka ve stylu čínské kulturní revoluce.“

Kromě toho, když vás vezme na hůl český řezník, tak to obvykle ani nepoznáte.

Český řezník není tož žádný trouba, takže když vás natáhne, obvykle mu ještě poděkujete.

Byla by velká škoda, kdyby se všichni čeští řezníci převedli na onen svět podle vzoru nějakého sovětského generála. V tomhle punktu si myslím, že by sovětský tyl rozhodně neměl být naším vzorem! Pochybuji také, že by kterýkoli jiný řezník na světě uměl udělat z jednoho prasátka na domácí zabijačce tolik dobrot, co správný řezník český. Stačí říci – zabijačková polévka, ovárek, jelítka, jitrničky, klobásy, tlačěnka, krkovice, šunka a další a další laskominy... A dobrý český guláš, který vám udělá téměř každý hostinský u nás třeba chvíli před půlnocí, když na chlapy po několika půllitrech a nějakém tom štamprleti přijde tak zvaný „druhý hlad“.

V tomhle případě zcela jistě nikdo z mužských nepřemýšlí, z jaké že „suroviny“ je dotyčný gulášek udělán. Hlavní je, že tahle dobrota je na stole tady a teď!

Mnohého jistě napadne, že takové propojení typu hospoda a řeznictví musí být velmi praktická věc. Však také v našich vesnicích či dědinách, téměř v každé, nejméně jedno takové spojení existovalo. Ostatně zapřemýšlejte, projděte si v duchu svoje známé vesničky, dědinky, osady a jistě mi dáte za pravdu.

Kromě toho, trochu se to musí umět a na každou práci potřebuje dotyčný drobet nadání. Když se totiž v neděli odpoledne při cestě z výletu s rodinkou ve snaze ulehčit manželce s přípravou večeře, zastavíte u lákavé restaurace na pozdní oběd a tam z dost chabé nabídky s bídou vyberete jen ten guláš, není v tom domě něco v pořádku.

Řekl jsem guláš, jenže to, co vám donesli, je nějaký, s prominutím, sajrajt, několikrát převařený a ještě víckrát ohřátý, dohnaný něčím, co z dálky vidělo prázdnou gulášovou konzervu. Je pravda, že na každém talíři plavou při dně dva kusy hovězího masa. Jenže ty jsou z velmi, velmi staré krávy, která tahala ze dvora na pole hnůj ještě za doby feudalismu.

Když potom líná a ušmudlaná servírka odnáší ze stolu téměř totéž, co přinesla a číšník vás okrade dokonce s drzou poznámkou: „Copak, copak, panstvu nechutnalo?“, vzpomenete si zcela jistě na starého Vasiljeviče, případně na ruku trhu, která je stále ještě neviditelná.

Moje následující povídka je tak trochu z branže, přesto je o řemesle, které dotyčný perfektně umí bez jakékoli diskuze a nespravedlivá kritika se jej hluboce dotkne. Je-li tato kritika od dobrého přítele, dotkne se dvojnásobně a je nutno obviňovatele trochu potrestat.

Ve východních Čechách, v podhůří Orlických hor, je velká středisková obec, nazvěme ji třeba Velký Líšnov. Uprostřed obce se nachází plácek, který lze stěží nazvat náměstíčkem, přesto je to ve skutečnosti centrum této vsi. Jeho horní části vévodí patrová hospoda se sálem spojená s řeznictvím střední velikosti, jak jsem o tom výše mluvil.

Tomu velel v době, kdy se tahle příhoda stala, mistr řeznický, říkejme mu třeba pan Prášil.

Paní Prášilová se starala o hospodu, šenk, ale hlavně o kuchyni. Byla nenápadná, hezká a velmi sympatická paní, nadto vynikající

kuchařka, která ať uvařila cokoli, vždy to mělo správnou vůni, barvu, chuť, takže po jejích porcích skoro každý přemýšlel, zda si má či nemá dát ještě nášup.

Jak jsem řekl, cokoli jste si „dali“, všechno bylo dobré, ale marná sláva, knedlíčková polévka od paní Prášilové byla pověstná a neměla konkurenci.

Paní hostinská při tom dokázala udržet lokál na jisté úrovni a uměla si zjednat respekt mužských v šenku, ať byli střízliví nebo pod parou. Bylo-li zle, zavolala tátu a ten si, se svými dvěma metry výšky a bůhví kolika kilogramy váhy, pořádek a klid v restauraci rychle zařídil. Ostatně v pozdním večeru, když paní odešla do bytu v druhém konci hospody, šéfoval lokálu obvykle sám.

Dnes přišel vystřídat manželku dokonce o chvíli dříve, do lednice donesl hromadu čerstvých párků, pomohl ji natočit a roznést piva a poslal ji spát. Bylo po Vánocích a bylo totiž třeba domluvit „Poslední leč“, což je známo záležitost chlapů a především myslivců. Nemyslivci dopíjeli svá pívka, platili a vydali se do temné noci. Mariášníci u dvou zadaných stolů, vesměs také myslivci, si ještě rychle rozdali na poslední partičku a pan hostinský se chystal zahájit zcela neoficiální mysliveckou schůzi.

Chystal, chystal, jenže karbaníkům najednou „šel list“, všelijak se trumfovali, bylo ve hře čtyřicet v červených, dokonce hra byla uzavřena sedmou, kterou v zápalu hry nějak opomenuli.

Ani si také nevšimli, že celý lokál mlčky sedí a čeká na ně s mírně brunátným a trochu nervózním panem hostinským.

Teprve při vzájemném placení postřehli napjatou atmosféru, která by se dala i krájet, zmlkli a v očekávání věcí příštích i ztichli. I Květoušek Vondásků, který málokdy vyhrál, pochopil, že teď se budou dít důležité věci, zpozorněl.

Co však s tou hromadou peněz, která z ničeho nic vyrostla před ním na stole? Byly to peníze zasloužené, vyrostlé několikerým riskantním zatrumfováním, hrálo se to v červených, dokonce s velkou hláškou a vše uzavřeno parádní sedmou. A protože to byla poslední hra, tak ta se v této hospodě hraje nikoli v desetníkách, ale v korunách a všechno se platí dvojnásobně.

pokračování příště

Cyklobusy Orlických hor 2012

Cyklobusy do Orlických hor, oblasti Bukové hory a Králického Sněžníku v letošním roce slaví své desáté výročí vzniku. Připravili jsme pro Vás 11 autobusových linek z tradičních a oblíbených nástupních míst. Vzhledem k neustále se rozvíjející spolupráci s našimi polskými partnery můžete v letošním roce nově využít linku směřující do polských Bystřických hor s výstupním místem v samém centru hor Spalona. Můžete tak zavítat do nových mnohdy ještě neprozkoumaných lokalit za hranicí a vyzkoušet místní specialitu pstruha na grilu.

Období provozu: 26.5. - 30. 9. 2012 o sobotách, nedělích, svátcích

AKTUÁLNÍ JÍZDNÍ ŘÁD: www.euro-glacensis.cz

Aktualizovaný jízdní řád společně s turistickou mapou bude k dispozici v informačních centrech v Královéhradeckém i Pardubickém kraji a přímo v cyklobusech, stejně tak v běžných linkových autobusech.

V letošní propagační mapě jsou zaktualizovány stávající vyznačené cyklotrasy. Věnujte však patřičnou pozornost bezpečnosti a respektujte prosím i další účastníky turistiky, zejména pěší chodce. Při výběru trasy nezapomínejte na své zdraví a současnou kondici. Pro jistotu si uložte kontakty na Horskou službu ČR, ale i na polskou partnerskou záchrannou organizaci GOPR, kteří vám v případě nouze poskytnou první pomoc.

V mapě představujeme také nové turistické cíle, jako je například Zámek Kostelec nad Orlicí, kde je zpřístupněna nová expozice s názvem „Život v biedermeieru“, Maarův mlýn v Písečné – restaurovaný čtyřposchodový vodní mlýn s instalovanou Francisovou turbínou z roku 1926 aj.

Pro letošní cykloturistickou sezónu Vám všem přejeme spoustu nevšedních zážitků ze sedla kola.

Sekretariát Euroregionu Glacensis
organizátor projektu „Cyklobusy Orlických hor“

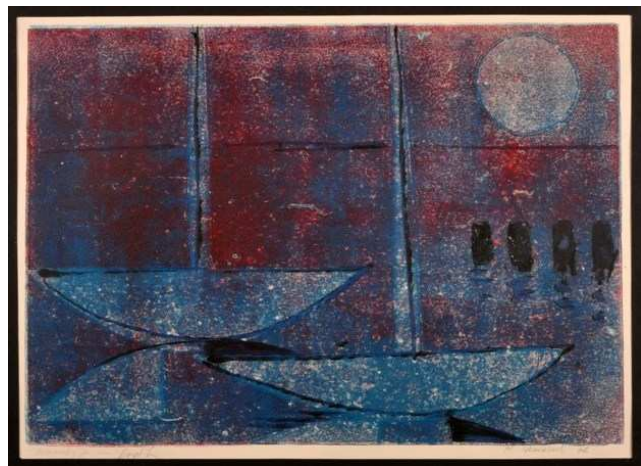
Nové Město nad Metují

LÉTO V MÍSTNÍ KNIHOVNĚ

Pozvánka na výstavy

Do středy 20. června jsou v knihovně vystaveny pastely, kvaše, kresby a grafické listy akademického malíře Miroslava Zemánka (*1933)

V sobotu 23. června v 13.30 v rámci Vítání léta bude v knihovně zahájena výstava obrazů Jindřišky Kühnové, vnučky akademického malíře Jindřicha Šimka, doudlebského rodáka, jehož 110. výročí narození jsme si výstavou připomněli přesně před rokem.
Vernisáž za účasti malířky doprovodí hrou na kytaru Daniela Florianová.
Výstava potrvá do začátku září.

Základní škola: kdysi a nyní, čekající na nový kabát

Vydává Městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909. Telefon: 494 383 137
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydáváno 1x za 2 měsíce. Datum vydání: 15. 06. 2012